

Az inspiráció-intuíció parabola

Tandori Dezsőnek

Birtokol az elvont. Éjjeli szavak szállnak a rítus peremére, hogy megértsék a vágyakat. A menés fantáziája. A szájba bedobott mondat. Bíbelődés-figurák. fragmentum, véletlen-szilánk. Apró szeminárium, agyi élvezés. A hiány figyelme irántunk. A praxis csak egy alternatíva. Görbe tér. Kő, sárgaréz, selyem, barackmagból faragott szobor. A kép után a képtelenben találsz meg. Ahol nincs végesség, a nemlét egy gyűrű, ami a vízben elmerül. Az idő elveszi tőlünk a kérdéseket. És felteszi őket a közösségi oldalra az égben.

Szakállas Zsolt

Ármány

Inkubátorok, nosza, elő a szarvakkal,
legyen kérge is a húsnak,
a fixálódó pontok csupán balga tévedései a sorsnak,
kiszórom hát az áporodott íjakat a riadalom zsebesei
elő;
gilisztákba göngyölöm másokat dicsérő okleveleim, fölcsemetem a járandóságot is,
ha kell,
tüntessenek az elhasznált kuponok, ne mindig én,
nyivákoljanak a tagbaszakadt bunkók, ne mindig
én,
kosarat, ha kapok: előkészítem viháncoló petesejtjeidet az egymást tékozló ünnepekre,
az se számít, ha medáliáid gyártó cége rám förmed,
az se számít, ha gügyögéseid céltáblája rászédettség.
Ó, dübörgő varázsvesszői az elvtelenségnek,
hogy légiónk gyarapodása a romlott körcikkek sanda nézésétől függ!

De elringatom megvadult indáimat, el, biz' én,
de hamar kiásatom a sírom, ki, biz' én, egy bölintással elérve,
hogy a hallókészülékeket kiúzzák végre
az agyonostorozott zsinagógából.

EGY PECHES NAP

Aznap fordítva gyűjtöttem meg
a cigarettám,
aznap érettségizés közben a vizsgabizottság bólogató elnöke rockernek minősített,
aznap számháborút játszottam egy mókussal, aki felfedezte, hogy fejtetőmön
egy diadalív ásít,
aznap egy öntelt kukac kúszott végig a hátgerincemen,

mitől a körülöttem sertepertélő malacpersely
vég nélkül csuklani kezdett,
aznap bőszen elhatároztam, hogy ezentúl fogytán lesz
a türelmem,
meg is lett az eredménye, hirtelen gipszből kiöntött váll-lapok lepték el a teraszom,
s étkezősátram lassan felszívódott a vércseszárnyak viharában,

aznap ki se mozdultam otthonról,
csupán csak a földig hajló komló megakasztott kaszái fújtak körém egy
félíg fortyogó üvegtócsát.

Fischer György: Pierette